

TEGEN DE PANDEMIE VAN HET KAPITAAL

SOCIALE REVOLUTIE!

Het kapitalisme legt overal ter wereld terreur en repressie op in een operatie die zijn weerga in de geschiedenis van de mensheid niet kent. Het afsluiting van regio's, steden en hele landen, massale opsluiting van mensen die gedwongen worden in hun eigen huis te blijven, opschorting van de al ellendige burgerrechten, bewaking, monitoring en verwerking van verplaatsingen van mensenmassa's via allerlei technologieën (smartphones, big data, kunstmatige intelligentie...), massaontslagen, toepassing van noodtoestanden, alarmering, belegering, enz. Over de hele wereld zien we een militarisering op straat met het doel om elke ongeoorloofde beweging te controleren en te onderdrukken. We zien ook dat de ogen van de staat zich vermenigvuldigen door onderdanige en bange burgers die waken over elke kleine overtreding of het in vraag stellen van de decreten van de staat.¹

Om dit scenario te onderbouwen, verdrinken staatswoordvoerders ons in gegevens over de uitbreiding van wat de WHO de "COVID-19 Pandemie" heeft genoemd. De berichtgeving over de aantallen geïnfecteerden, ziekenhuisopnamen en doden, evenals de sterftcijfers en infectievoorspellingen, vergezeld van beelden van overvolle ziekenhuizen en uitvaartkaravanen die in de rij staan bij het lijkenhuis, volgen elkaar voor onze ogen op. We zien in alle details een voortdurende parade van politici, wetenschappers, militairen en journalisten die ons in aanraking brengen met een oorlog tegen een externe vijand die het coronavirus wordt genoemd en die wordt voorgesteld als het grote kwaad voor de mensheid, als een pandemie die het leven van de mensheid in gevaar brengt.

Laten we voorop stellen dat we hiermee niet willen zeggen dat wat COVID-19 heet, niet bestaat of een puur ideologische constructie van de staat is. Wat we in deze tekst proberen uit te leggen is dat de pandemie wordt gebruikt als een tegenreactie en als een kapitalistisch instrument voor herstructurering, dat wat ons als oplossing wordt verkocht, veel erger is dan het probleem. Hoewel

de sociale effecten van deze pandemie als gevolg van de door de staten ontwikkelde terroristische inzet duidelijk zijn, beschikken we in dit opzicht nog niet over elementen om de directe gevolgen van de COVID-19 op biologisch niveau voor onze gezondheid te beoordelen. De gegevens die we gebruiken zijn die van de verschillende apparaten van het wereldkapitalisme (WHO, staten, wetenschappelijke instanties...), die voor ons uiteraard niet betrouwbaar zijn omdat deze of gene staat zijn statistieken kan opblazen of verdoezelen. Natuurlijk, zelfs de proletariërs in bejaardentehuizen, gevangenissen, psychiatrische ziekenhuizen... stellen aan de kaak dat deze centra meer dan ooit plaatsen van vernietiging worden. De fundamentele vraag waarmee we rekening moeten houden, is dat het wereldkapitalisme nooit eerder dergelijke maatregelen heeft genomen tegenover de wijdverspreide catastrofe die zich op duizenden gebieden voordoet (pandemieën, ziekten, hongersnood, milieucatastrofes...)²

Voor ons is er niets humanitair aan de maatregelen tegen het coronavirus. De Staat zaait angst en onmacht onder een geatomiseerde bevolking om zich te presenteren als de almachtige beschermer van de mensheid. Hij roept de eenheid van allen op om samen de strijd tegen deze vijand aan te gaan, de nodige offers te brengen, samen te werken met alles wat de autoriteiten voorschrijven, zich te onderwerpen aan de richtlijnen en bevelen van de verschillende staatsapparaten.

Al deze spectaculaire inzet zorgt voor een onmisbare dekmantel. Het verhaal van de verdediging van de gezondheid klopt niet. We weten dat wijdverbreide dood en catastrofes de essentie zijn van deze wijze van productie en reproductie, waarbij het menselijk leven en de aarde slechts een middel tot meer waardecreatie zijn en het kapitaal geen moer geeft om het welzijn. Hoewel de verschillende vormen van burgerlijk management grenzen stellen om de materiële steun aan de waardecreatie niet volledig te vernietigen, overschrijden de uitputting

¹ Laten we vaststellen dat ondanks de noodtoestand en de opsluiting, die in tientallen landen in de wereld is afgekondigd, het kapitaal de productieve sectoren die het noodzakelijk acht in bedrijf houdt en de proletariërs in die sectoren dwingt om te gaan werken en ze dwingt door te werken totdat ze klaar zijn. Zelfs in de landen met de grootste verlamming van de productie en het verkeer, is het het decreet van "alleen essentiële werkzaamheden", dat de schijn wekt dat ze voor onze menselijke behoeften bestemd zijn, terwijl het dubbelzinnig en flexibel genoeg is om de behoeften van het kapitaal niet te hinderen.

² Wij vinden het niet relevant om in deze tekst in detail in te gaan op vragen met betrekking tot de concrete oorsprong van de COVID-19. Ten eerste omdat we niets duidelijk kunnen zeggen, omdat we daarvoor niet genoeg elementen hebben, en ten tweede omdat het belangrijkste is te begrijpen dat de productie en verspreiding van de huidige pandemieën het gevolg zijn van de kapitalistische wijze van productie en circulatie. Zie in dit verband: Sociale besmetting, van de Chuâng groep (<http://chuangcn.org/2020/02/social-contagion/>) en The Pandemics of Capital (<http://barbaria.net/2020/03/20/las-pandemias-del-capital/>) van de Barbaria Groep.

van deze middelen, hun achteruitgang en vernietiging, uiteindelijk elke grens, aangezien dat de natuurlijke vorm is waaronder het leven zich in het kapitalisme ontwikkelt. De vernietiging van de aarde en haar bewoners, de onstuitbare en toenemende dood van miljoenen mensen door honger, oorlogen, pandemieën, vergiftiging, werk, honger, zelfmoord et cetera, zijn voor het kapitalisme nooit een op te lossen probleem geweest, maar eerder bijkomende schade of, beter gezegd, de specifieke manier waarop het zich heeft ontwikkeld.

De “solidariteitscampagnes”, het wetenschappelijk en medisch onderzoek en ontwikkeling, of nog andere wetgevende maatregelen, zijn de manieren waarop het kapitaal “oplossingen” toepast op alle zorgen die veroorzaakt worden door deze grote problemen waaronder de mensheid gebukt gaat onder de tirannie van de waarde. Zelfs als we hetzelfde beperkte en lastige criterium gebruiken dat door de wetenschap wordt gebruikt om de maatregelen die vandaag de dag worden genomen op een algemene manier te rechtvaardigen,³ dat wil zeggen het bestaan van een virus dat de gezondheid van de maatschappij bedreigt, weten we dat in elk land waar deze “maatregelen ter inperking van het coronavirus” worden ingezet, het bestaan, volgens officiële gegevens, van andere virussen en microben met een grote impact op de gezondheid nooit een kwestie van grote zorg is geweest. Dit betekent niet dat de staat niet verplicht is om in te grijpen in geval van een specifieke ramp, zoals hij bij verschillende gelegenheden heeft gedaan, waarvan hij altijd gebruik maakt om maatregelen in te voeren die anders tot verzet en opstand zouden leiden.

Het is voor ons dan ook duidelijk dat alle maatregelen die het kapitaal inzet om “de pandemie van het coronavirus te bestrijden” niet gericht zijn op onze gezondheid, onze zorg en ons welzijn. Het is de moeite waard om ons af te vragen waarom het kapitalisme in dit specifieke geval deze

---

3 We willen graag verduidelijken, hoewel we in deze korte tekst niet in detail kunnen treden, dat we niet alleen ontkennen dat het genezen van een ziekte een medische handeling is, zoals het gezondheidssysteem van het kapitaal en de “officiële” geneeskunde ons wil doen geloven, maar dat onze opvatting over wat een ziekte, een virus en, meer in het algemeen, onze opvatting over wat gezondheidszorg is, aan de tegenpolen van de wetenschap liggen. Natuurlijk is wetenschap, als het voor iets is, voor het ontwikkelen van de voorwaarden die nodig zijn om het kapitalisme te laten functioneren, om alles te blijven vernietigen en verpletteren, om over obstakels heen te springen, om over grenzen heen te gaan, enzovoorts. De verschillende geleidingen van de wetenschap zorgen ervoor dat het kapitaal zich kan aanpassen en fagocytose kan toepassen.

Dit betekent niet dat we een “alternatief” systeem of een alternatieve aanpak goedkeuren of voorstellen. Het technisch-wetenschappelijk systeem veroordeelt zijn critici al snel onder het mom van “pseudowetenschap”, maar onze kritiek op het dominante en totalitaire kennissysteem onder de kapitalistische maatschappij wijst ook op fenomenen die op deze manier gelabeld worden. Bovendien fungeren deze “alternatieve therapieën” in toenemende mate als uitlaatklep en technieken die de “officiële geneeskunde” ‘complementeren’.

staat van oorlog heeft gecreëerd en, nog belangrijker, wat wij als proletariërs en revolutionairen in deze situatie doen.

We hebben geen twijfels. De oorlog tegen het coronavirus is een oorlog tegen het wereldproletariaat. De overheidsmaatregelen die door de coronaviruspandemie worden gerechtvaardigd, betekenen overal ter wereld een beslissende en homogene kwalitatieve stap tegen de opstand. Tevens wordt in de bourgeoisie getracht een nieuwe cyclus van kapitaalaccumulatie op gang te brengen. En in het licht van deze oorlog heeft het proletariaat slechts twee wegen: ofwel offert het zijn leven op, ofwel verzet het zich tegen de oorlog om zijn menselijke behoeften te verdedigen.

Het is waar dat we in een sociaal systeem leven dat gewend is aan opsluiting. Om het voedsel, de basisbehoeften te beperken, om ons op te sluiten in flats, in auto's, in winkelcentra, in wooncentra voor kinderen, in arbeidscentra, in centra voor ouderen (geriatrie), in gezondheidscentra, in gevangenissen, in vrijetijds —of vakantiecampen ... en deze maatregelen geven een nieuwe wending aan dit systeem van isolement en privatisering, waardoor de wereld wordt omgevormd tot een groot concentratiekamp.⁴ Maar het kan niet genegeerd worden dat dit alles juist gebeurt wanneer de kapitalistische catastrofe nieuwe hoogten bereikt, wanneer het antagonisme tussen leven en kapitaal een nog onhoudbaarder niveau bereikt dan in het verleden. De vernietiging van de Aarde, de ontginning van haar grondstoffen, de vergiftiging van alles wat bestaat, de verscherping van alle mechanismen van uitbuiting en plundering van de mens en van elke natuurlijke omgeving, die inherent zijn aan deze productiewijze waarin de economie bepaalt welke soorten planten en dieren mogen voortbestaan, bereiken een ondraaglijk niveau voor het loutere bestaan van de levende wezens. De eigen dynamiek van de vorming van de meerwaarde van het kapitaal, waarin deze steeds meer moeite heeft om zijn reproductiecyclus te vernieuwen door de toenemende waardevermindering die erdoor wordt veroorzaakt, brengt de tegenstrijdigheden van dit sociale systeem tot het uiterste. We stevenen af op een ongekende waardevermindering. De ineenstorting van het fictieve kapitaal, dat met punaises en elastiekjes de kapitalistische reproductiecyclus in stand hield, wordt in de toekomst voorgeprogrammeerd. De financiële crisis van de afgelopen jaren, waarvan de eerste grote explosie plaatsvond in 2008, drukt de uitputting uit van de kunstmatige beademing die de wereldeconomie in leven hield.

---

4 Natuurlijk is dit grote concentratiekamp niet voor iedereen hetzelfde. Het komt niet alleen tot uiting in aspecten zoals we in een eerdere beschouwing over arbeid hebben gezegd, maar ook de opsluiting zelf wordt op een heel andere manier ervaren. Laten we de “Ik blijf thuis” campagne niet vergeten, gepromoot door middel van video's waarin enkele beroemde mensen uit hun “kleine tuinen” of het interieur van hun “bescheiden paleizen” oproepen om thuis te blijven, en die door duizenden burgers werd nagebootst in de luciferdoosjes waarin ze wonen.

Vandaag de dag, wanneer al het kapitaal in stand wordt gehouden op basis van de onophoudelijke reproductie van fictief kapitaal, van tonnen schulden en allerlei financiële injecties die het kapitaal in staat stellen het bloed van het wereldproletariaat te blijven zuigen, begint de bourgeoisie te beseffen dat deze fictie niet kan ontsnappen aan de eigenlijke logica waarop ze is gebouwd, dat ze zich niet kan ontdoen van de wet van de waarde en dat al die gigantische accumulatie van kapitaal naar haar ondergang snelt.

Natuurlijk kunnen we vooral niet voorbijgaan aan een andere, nog beslissender vraag. Deze hele "oorlog tegen het coronavirus" vindt plaats juist op het moment dat de catastrofe die de bourgeoisie op de schouders van het proletariaat liet wegen, grote schokken teweegbracht die al werden voorspeld door de golven van strijd die in 2019 en begin 2020 in tientallen landen samenkwamen.⁵ Het ontketenen van een vuur dat de hele kapitalistische orde zal wegvagen, is een probleem dat in burgerlijke kringen weer op de agenda staat en een hoop die in de harten van de proletariërs terugkeert.

Dit is de reden waarom het aantal anti-oproeroperaties in de hele wereld al jaren toeneemt. Hoewel elk anti-oproerhandboek de vernietiging van de autonomie van het proletariaat als basis heeft, zijn de manieren waarop dit in de loop van de geschiedenis tot stand is gekomen, veelzijdig geweest. De imperialistische oorlog, die niet is opgehouden zich te ontwikkelen, is altijd het middel bij uitstek geweest om het klassenantagonisme om te zetten in een strijd tussen burgerlijke fracties, om de nationale eenheid te herstellen tegenover een externe vijand, om het ontembare te vernietigen, om een nieuwe draai te geven aan de ellendige omstandigheden van het proletariaat – het opleggen van oorlog en naoorlogse offers – en om een vernietiging te veroorzaken, materieel en menselijk, die breed genoeg is om het proces van kapitalistische reproductie nieuw leven in te blazen door het openen van een nieuwe fase van expansie.

De coronaviruspandemie vertoont alle kenmerken van de imperialistische oorlog: de externe vijand, de nationale eenheid, de oorlogseconomie, de offers voor het vaderland of het "algemeen belang", de collaborateurs, de doden, de economische herstructurering, enz.⁶

---

5 Zie onze tekst "International revolt against global capitalism" op en.proletariosinternacionalistas.org/international-revolt-2/.

6 We verwijzen niet alleen naar de sterfgevallen die staten in verband brengen met de COVID-19, maar we nemen ook de sterfgevallen op die door de staat met zijn maatregelen worden veroorzaakt. Sommige kameraden discussiëren over de vraag of we het ook moeten karakteriseren als een directe chemische oorlog tegen het proletariaat (wat niet betekent dat we het hebben over voorbedachte rade – ook al weten we dat onze vijand er in het verleden al gebruik van heeft gemaakt en niet is gestopt met het ontwikkelen van onderzoek op dat gebied – maar eerder over het objectieve effect ervan), met name tegen de sectoren die het kapitaal als onproductief beschouwt en die de schatkist van de staten zwaar belasten en dat is

Zoals elke imperialistische oorlog brengt deze algemene verliezen op korte termijn met zich mee (ook al schieten in bepaalde sectoren de winsten omhoog). Maar de oorlog bevat de materiële basis voor het genereren van een nieuwe fase van accumulatie. Het proces van reanimatie van het stervende kapitaal, dat wordt toegepast onder de dekmantel van de oorlog tegen het coronavirus en dat de aanval op de levensomstandigheden van het proletariaat impliceert, brengt de impuls met zich mee van een nieuwe fase van accumulatie die alleen kan worden ontwikkeld op een vernietiging van het kapitaal van ongekende en onbekende dimensies en gevolgen. Natuurlijk, in een dynamiek waarin fictief kapitaal de as vertegenwoordigt waar de accumulatie in stand wordt gehouden, zal de vernietiging vanaf dat terrein beginnen. De huidige gedeeltelijke en tijdelijke verlamming van de productie en het verkeer van goederen vereist ongewone hoeveelheden fictief kapitaal om het sociale weefsel in stand te houden, naast het centraliseren van een groot deel van het kapitaal in de militaire en gezondheidssector. Deze stortvloed van fictief kapitaal om de verlamming van de markt te verzachten, die al een onhoudbare overaccumulatie van fictief kapitaal bevatte, maar dat grotendeels uitsluitend op de financiële markten circuleerden, betekent echter dat enorme massa's fictief kapitaal van die financiële markten in de effectieve handel wordt gedumpt, waardoor al dat kapitaal wordt vernietigd door de dwangmatige correctie die de markt eerder vroeg dan laat zal maken ten aanzien van het symbool van de waarde. Dat wil zeggen, de devaluatie van de munt, het despotisch opleggen van een wet die de bourgeoisie dacht te hebben omzeild, zal een ongekende devaluatie veroorzaken die het algemene faillissement van bedrijven, van staten, de massale kwijtschelding van schulden en, natuurlijk, de bourgeoispoging tot globale herstructurering van alle kapitaal (het centraliseren van zichzelf in nieuwe sferen, het zuiveren van zichzelf van derden, het consolideren van nieuwe circulatiemechanismen...) zal impliceren, in een poging om een nieuwe cyclus van accumulatie weer op gang te brengen.

Natuurlijk kan deze context in de eerste plaats alleen worden ontwikkeld door het proletariaat een offer te laten slikken, waardoor de omstandigheden die steeds moeilijker te overleven zijn, overal zullen veralgemenen, en dat het proletariaat zal uitnodigen om massaal tot een uitbarsting te komen. Aan de andere kant zal het proletariaat ook in opstand komen, om zijn behoeften te verdedigen tegenover de catastrofe van het kapitaal. Dit is de toekomst die het wereldkapitalisme voor de mensheid voorhoudt: de verergering van de catastrofe, of de revolutie.⁷

---

precies waar het coronavirus toeslaat: de ouderen, de gevangenen, degenen die lijden aan immuundeficiëntie...

7 We beweren niet dat dit proces zich onmiddellijk ontwikkelt, maar we beweren wel dat dit proces onder "de coronaviruspandemie" een kwalitatieve sprong in de richting van zijn ontwikkeling heeft gemaakt.

Het is in deze context dat de acties van alle staten beter worden begrepen, met inbegrip van de quarantaine, het loslaten van de soldateska in de straten, de controle, het toezicht op de bevolking, het aanhalen van de buikriem van alle proletariërs en de aankondiging van de ergste offers die de staten zullen eisen. De staat evalueert hoe het proletariaat reageert op de noodtoestanden en slaagt erin de zich ontwikkelende protesten en opstanden zoals in Frankrijk, Iran, Irak, Libanon, Algerije, Hongkong, Chili, enz. kortstondig de kop in te drukken. In Chili heeft de staat de noodtoestand afgekondigd voordat de officiële cijfers van de staat zelfs maar één sterfgeval aangaven en voordat er ook maar enige gezondheidsmaatregel werd getroffen. Zo gebruiken de staten de pandemie om de sociale vrede te herstellen in gebieden waar de afgelopen jaren protesten en opstanden hebben plaatsgevonden, terwijl ze elders een klimaat creëren dat bevorderlijk is voor de onderdrukking van de protesten tegen de verslechterende maatregelen die worden voorbereid, waarbij ze controleren of ze de sociale controle over hun grondgebied kunnen uitoefenen, waar de rebellengroepen zijn geconcentreerd, welke aspecten ze kunnen verbeteren om het toezicht en de controle op het grondgebied te waarborgen, enz.

Gedurende de hele geschiedenis van het kapitalisme, toen het nieuwe aanpassingen en wijzigingen invoerde in de uitbuiting, waren er min of meer collectieve praktijken van verzet, opstand en opstandbestrijding. Daarom was het aanvankelijk verrassend dat het proletariaat de maatregelen van de staten massaal aanvaardde, wat ongetwijfeld vergemakkelijkt werd door de nieuwe situatie waarin het zich bevond en de mediamacht van het staatsapparaat. Sommige proletariërs kondigden echter in hun eerste reacties op al deze maatregelen aan dat ze weigerden het tromgeroffel van de staat te volgen, zich te onderwerpen aan het regime van de terreur en de verslechtering van hun levensomstandigheden te accepteren. Beetje bij beetje zien we hoe de acties, oproepen, mobilisaties en protesten zich beginnen te vermenigvuldigen.

Ondanks de moeilijke omstandigheden die door de staat worden opgelegd door opsluiting en isolement, probeert onze klasse haar reactie op de aanval door de staat te organiseren. Niet alleen worden kleine daden van ongehoorzaamheid overgenomen, die de staat met boetes, arrestaties en beschuldigingen van gebrek aan solidariteit onderdrukt (zoals de oude mannen die brood bezorgen, de ouders die kinderen verzamelen in de huizen van degenen die de grootste tuin hebben, de jongeren die door het bos lopen met het excuus van het zoeken naar brandhout, degenen die de officiële versie over gezondheidskwesties in twijfel trekken, degenen die waarschuwen waar er controles zijn en wijzen op de informanten, degenen die allerlei trucs en listen verzinnen... handelingen die allemaal onze meest humane behoefte uitdrukken om het isolement te

doorbreken), maar er zijn ook protesten en confrontaties in de straten.

De provincie Hubei, die als eerste aan de noodtoestand is onderworpen, heeft te maken met protesten en confrontaties in verschillende steden. In de Filippijnen wordt de afzondering aangevochten door demonstraties die voedsel en andere basisproducten eisen. In Algerije weigeren de proletariërs de demonstraties te stoppen die al voor de opsluiting elkaar opvolgden. In India worden migratiearbeiders geconfronteerd met de politie. In Italië worden acties georganiseerd tot de kreet "Noi! Terugnemen wat ze van ons afpakken". Rellen in gevangenissen en in detentiecentra voor illegale immigranten verplaatsen zich van land tot land. Het plunderen en de oproep om geen huur te betalen, samen met stakingen door degenen die moeten blijven werken, beginnen op sommige plaatsen ook toe te slaan. Zoals wederzijdse ondersteuningsnetwerken en weerstandskassen.

De verschillende natiestaten proberen deze protesten te beslechten of in te dammen door gebruik te maken van de voordelen die de noodtoestand hen biedt. De president van de Filippijnen was op dit punt duidelijk toen hij verklaarde dat iedereen die zijn opsluiting verbreekt, zal worden geëxecuteerd. Aan de andere kant kondigen ze kleine concessies aan, zoals de tijdelijke vrijlating van 100.000 gevangenen in Iran, of het creëren van sociale voedselbonnen in Italië. Andere staten, die proberen te anticiperen op de protesten, houden ons een worst voor die naar onze overtuiging niet zal dienen om de honger te stillen of om de enorme behoeften te stillen die eeuwenlang zijn onderdrukt door een kapitalisme dat vandaag de dag een nieuwe wending krijgt.

Deze eerste schermutselingen georganiseerd tegen de wereldwijde noodtoestand voorspellen dat het proletariaat niet opgesloten zal blijven in zijn huis, of om machteloos toe te zien hoe het naar het slachthuis wordt geleid, noch zal het accepteren om zichzelf op te offeren voor de economie. Maar we moeten dit hele antwoord internationaal organiseren en verdiepen tot in het hart van het kapitalistische beest. Schuif de angst opzij, laat de paniek naar de kant van de bourgeoisie verschuiven. Laat de angst voor de coronaviruspandemie veranderen in angst voor de pandemie van de revolutie.

De oorlog tegen het coronavirus is een oorlog tegen het wereldproletariaat!

Laten we onze menselijke behoeften opleggen aan de behoeften van het wereldkapitalisme!

2 april 2020

Internationalistische Proletariërs
www.proletariosinternacionalistas.org
info@proletariosinternacionalistas.org